Pregaria.cat

Entrada

Sóc a la llista vermella

Per pregaria.cat el dg., 15/09/2013 - 09:00

Ja fa un mes. Era un divendres poc abans de plegar. El cap de personal va venir al nostre departament, i ens va comunicar que la situació econòmica de l'empresa era molt delicada. El Consell havia decidit una reducció de personal d'un 45% a realitzar durant aquest any. No podien concretar el dia, perquè depenia molt de les vendes a l'estranger i dels pagaments retardats. De totes formes dels quinze que treballaven al departament set havíem de deixar l'empresa. Va llegir els noms. Jo estava entre ells, i vaig quedar com electrocutat. Estic a la llista vermella, seré acomiadat, no hi ha data, he d'anar a treballar com si res, però qualsevol dia m'enviaran al carrer. Depèn de les vendes i dels deutes de compradors..

La setmana passada hi va haver la segona baixa, el Paco. Quan va arribar el divendres tenia l'ordinador en blanc, li havien netejat tot, o ho havien traslladat a un altre punt. Quan va parlar amb l'encarregat li va dir que anés a recursos humans. Tots ens mirem, i quan entra tots fem veure que seguim treballant, encara que tots estem pendents d'ell. Ho va dir a poc a poc: m'han acomiadat, la mare que els va parir...

Dormo malament. He perdut la gana. Cada dia allargo més l'estona de treball. Els hi regalo hores, sense cobrar. Faig el que puc per no ser el següent. Estic entre la màxima indignació i la por. No puc mantenir aquesta situació per massa temps. Necessito transparència. No ho suporto més i a vegades em passen pel cap idees terribles. Es diu que engany l'empresa ha tingut un bon resultat. Es diuen moltes coses i de fet no sabem res de cert. Em sento com un escarabat preparat per ser esclafat.

Aquesta situació, demana una meditació, una pregària i una decisió.
1.- Des de la pròpia consciència què penso d'aquest treballador a qui li està passant això? Són aquests els mètodes de portar endavant les reformes laborals per crear llocs de treball i fer progressar al país? On són els drets laborals i humans? Com és que una situació com aquesta passa, després de tantes lluites socials?
2.- Soc capaç de fer una pregària sobre aquesta realitat? Quina? Des de la Paraula de Déu com he de valorar-ho? (Levític 19,13. Deuteronòmic 24, 14 i 17)
3.- Puc continuar indecís? Ajuda caritativa? Justícia social? Unitat per defensar els nostres drets? Moviments socials? ... ?? Tot menys quedar-me a casa a seguir veient com van desmuntant el que va costar tants anys d'aconseguir.

Jesús Renau sj